

NADZOR PARKIRALIŠNIH MJESTA

Većina današnjih gradova, osobito njihove uže gradske jezgre, građeni su u neka druga vremena, za neke druge ljude, njihove navike i potrebe kad su se udaljenosti mjerile prema mogućnostima hoda čovjeka ili konja u kasu, širina prometnica određivala se prema širini zaprega, a sve lokacije u gradu bile dostupne.

Razvitak motornog prometa stvorio je teškoće. Gradske su ulice ostale jednako široke, pješaka i vozila je znatno više, a površina za parkiranje vozila na ulicama sve manje, što dovodi do sukoba interesa pješaka i vozača oko korištenja gradskog zemljišta.

Prometna policija bila je prvo tijelo kojoj je povjereno nadziranje parkirališnih mjesta. Šezdesetih i sedamdesetih godina prošlog stoljeća na gradskim su se ulicama uz parkirališta postavljali tzv. parking satovi. Ubacivanjem kovanica u sat, vozač bi platio sat vremena parkiranja, primjerice. Ubacivanjem odgovarajuće kovanice, sat bi se aktivirao i vrijeme bi počelo teći. Kazaljka je pokazivala koliko je još vremena preostalo, a ako bi se vozač zadržao, na satu bi iskočila crvena pločica sa znakom zabranjenog parkiranja, što je značilo da je vozač prekoračio dopušteno vrijeme za

parkiranje. Prometni policajac bi tad vozaču na vjetrobranskom staklu vozila ostavljao kaznu zbog nedopuštena vremena parkiranja.

U slučajevima težeg kršenja propisa (vozilo zaustavljeno na krivom mjestu kad ugrožava ili ometa normalan tok prometa ili parkirano na mjestu rezerviranom za zaustavljanje i parkiranje vozila osoba s invaliditetom), policajac ili službenik mjerodavnog tijela lokalne samouprave naredio bi premještanje vozila. Nekada je bila praksa da se policijski službenici voze u vozilima „pauk“ službe i da osobnim opažanjem određuju koja će se vozila premjestiti. Razvitkom tehnologije

danas prometni policajac sjedi u deponiju „pauk“ službe, a videovezom prima fotografije nepropisno parkiranih vozila i prema snimci odlučuje o premještanju vozila.

Nepropisno parkiranje više je komunalni problem, a manje sigurnosno pitanje. Kako ga riješiti? Prije svega planskom izgradnjom većeg broja parkirališnih mjesta, ali i promjenom svijesti građana - u središtima gradova prednost treba dati javnom prijevozu, pješaćenju i biciklima.

